

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. De effectu sacramenti Extremæ vunctionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

In summa part. 2. de Sacram. vbi de Extrema vñct. cap. 2. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 2. cap. 9. vers. quatuor canque, in fine. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 50. cum seqq. Aegid. de Coninc K d. disput. 29. à num. 5. Bonacina d. quæst. unica puntio 2. num. 2. Fernandez d. §. 1. num. 2. Vincent. Filliuc. in quæst. moralibus tract. 3. cap. 4. Zambrani. de Extrema vñctione cap. 5. in fine. num. 3. Torreblanca d. lib. 2. cap. 10. num. 11. cum seqq. Hurtado d. tract. de Extrem. vñct. diffic. 5. metipsum de officio. & potestate Episcopi p. 2. alleg. 31. num. 13. & de officio. & potestate Parochi cap. 22. num. 24. cum seqq.

¶ Vrûm Sacerdos simplex ex commissione Pape posuit oleum, & Chrismâ consecrare, seu benedicere: vide Sot. in 4. dift. 23. q. 1. Caiet. in 3. p. 9. 72. art. 3. Fusc. de visit. lib. 1. cap. 6. num. 7. Vnwald. in candel. aureo, vbi de Extrema vñct. rit. de materia num. 4. Henr. lib. 3. cap. 8. §. 2. Barth. ab Ang. dial. 3. §. 98. Fernand. d. §. 1. num. 2. in fine. Zambrani. de casib[us] in art. mortis cap. 5. num. 3. Bonacina de puntio 2. num. 3. vbi ait affirmatuum sententiam probabilem sibi videri, & num. 4. resolutum oleum oliuarum esse materiam sufficientem huius Sacramenti, etiam si benedictum sit ab Episcopo alia benedictione, quam benedictione confuta ab Ecclesia, & num. 5. assert non esse validum Sacramentum Extremæ vñctionis, si aliud oleum per errorem adhibeat, prater oleum infirmorum, refero ego ipse d. alleg. 31. num. 16. & d. cap. 22. num. 24.

6. Non videri à peccato excusandum Parochium si oleum alterius anni adhibeat, resoluunt Bonacina d. quæst. unica puntio 2. num. 6. Vgolin. de officio. Episcopi cap. 7. §. 2. num. 1. Posseuin. de officio Curati cap. 9. num. 1. Ludouic. à S. Ioanne de administr. Sacrament. art. 5. de Extrema vñctione num. 1. Torreblanca d. lib. 2. cap. 10. num. 16. quia debet esse benedictum eo anno, ut præcipitur in cap. litteris, de consecrat. dift. 3. nisi necessitas aliud suaderet, tunc enim posse Parochium vetere oleo morituros vngere, donec noui ipsi ab Episcopo transmissum fuerit resolutum Zambrâ. d. cap. 5. dubit. 4. num. 15. Vgolin. d. §. 2. num. 2. Paul. Layman. in Theolog. moralib[us] tract. 8. cap. 2. num. 4. vbi adiuerit quod si aduentante nouo ex veteri aliquid remanserit in lampadibus Ecclesia, qua ante venerabile Sacramentum sunt, ponendum est ut comburatur, refero Ego ipse d. cap. 21. num. 25.

7. Parochium eo casu, quo oleum consecratum creditur nō sufficere pro toto anno, liceat posse ei miscere oleum non consecratum, quando timeret fore ut oleum consecratum non sufficiat, modò quod additur fit minoris quantitatis consecratio, argum. cap. quod in dubijs, de consecrat. Ecclesie, resolutum Fusc. de Visitat. lib. 1. cap. 6. num. 10. Posseuin. d. cap. 9. num. 2. Bonacina d. puntio 2. num. 8. Ego ipse d. alleg. 31. num. 17. & d. cap. 22. num. 26. Ludouic. à S. Ioanne d. loco num. 2. Zambrani. d. e. 5. dnb. 5. Torreblanca d. lib. 2. cap. 10. num. 17.

8. Oleum sanctum à quo quis Episcopo recipient Fratres Cruciferi, Urbanus III. conf. 1. incip. Cum antecessor. 7. Kal. Aprilis 1137.

9. Oleum sanctum pro administranda Extrema Vñctio[n]e suis Fratribus Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo

per Archiepiscopos, & Episcopos exhiberi iussit Clémens VIII. confit. 57. incip. Exponi. 24. Martij 1599.

Oleum sanctum permittere debet Episcopus quod Regulares teneant in eorum Ecclesijs pro iporum usu dumtaxat, Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 1. rit. 8. num. 10. vbi refert decimum in S. Congreg. Episcop. & Regul. in Aegina 13. Iulij 1589.

Olea sacra possunt ab Episcopo benedici, & consecrari etiam in alia Ecclesia, si à Cathedrali absuerit, id est Aldan. d. rit. 8. num. 11. vbi ait resolutum à S. Rit. Cong. in Oriolen. 17. Novemb. 1600.

Olea sacra quotannis ab Episcopo confici, & sua diecesis Presbyteris distribui debent, crematis veteribus, & vetera non possunt adhiberi, postquam nova sunt consecrata, Aldan. d. rit. 8. num. 13. vbi ait resolutum in S. Congreg. Rit. in Cepten. 7. Septembri 1601.

Oleorum sacrorum consecratio debet fieri omnino iuxta formam Pontificalem, & Canonicu[m] supplere debet, si numerus sufficiens Presbyterorum non adsit præter Canonicos, Aldan. d. rit. 8. num. 13. vbi ait resolutum ab eis suffit decimum ab eadem S. Congreg. Rit. in Curien. 21. Augusti 1604. & in Nazzien. 12. Martij 1616.

Oleum sanctum debet assertari in Cathedrali, & ab eius dignitatibus dispensari alijs Ecclesijs, Aldan. d. rit. 8. num. 13. vbi assertat ita resolutum ab eadem S. Congreg. in Tuscianen. 19. Augusti 1619.

¶ Formam deinceps esse illa verba, &c.] Vide Henr. in summa lib. 3. cap. 8. §. 3. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 1. cap. 3. art. 5. vers. in Extrema vñctione. Aegid. de Coninc K d. disput. 19. à num. 13. Valer. Reginald. d. lib. 28. à num. 54. Petr. de Ledesma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. Extrema Vñctionis, cap. 3. Bonacina d. quæst. unica puntio 3. sub rub. Quoniam sit forma Sacramentis Extrema Vñctionis, Fernandez d. §. 1. num. 4. & 5. Soar. romo 4. de penit. disput. 40. scđ. 3. Molisel. in summa Theolog. moral. tract. 4. cap. 3. num. 27. Paul. Layman. in Theolog. moralib[us] lib. 5. tract. 8. cap. 3. metipsum de officio. & potestate Parochi cap. 22. num. 35. Torreblanca d[icit] iure spirit. lib. 2. cap. 11. num. 25. Hurtado d. tract. de Extrema Vñctione difsic. 7.

Vbi autem periculum fuerit in mora, vel morbus effet contagiosus, puta tempore pestis, credunt infra citandi fatus esse si vngatur organum sensus magis obuiu, dicendo, Per istam sanctam vñctionem, & p[ro]ssimam suam misericordiam indulget tibi Dominus quicquid delinquisti per vim, auditum, odoratum, gustum, tactum, & gressum. Ita Soar. d. tom. 4. disput. 41. scđ. 2. Victorel. de Extrema vñctione, §. de singulis vñctionibus. Aegid. de Coninc K d. disput. 19. dub. 5. Posseuin. d. cap. 9. num. 19. Bonacina d. quæst. unica puntio 3. num. 5. Capeauille de modo administrandi Sacramenta tempore pestis cap. 5. q. 5. Paul. Layman. d. cap. 3. vers. secundū, Ego ipse d. num. 35.

De effectu Sacramenti Extremæ Vñctionis.

C A P V T I I .

1. Doctores de effectu Sacramenti Extremæ vñctionis agentes,

2. Sacramentum Extremæ vñctionis impedit suum effectum in ultima vñctione.

3. Primarius huius Sacramenti effectus tollere reliquias præcedentium peccatorum.

4. Huius Sacramenti effectus est sanitas corporis.

^a Jacob. 5.
^b Ibidem.
^c Intra can.
^d de Sacram.
extremæ
Vñctio.
Genet. 3.

R Es porro, & effectus huius Sacramenti illis verbis explicatur: Et ^a oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus, & si in peccatis sit, dimittentur ei. ^b res etenim hac gratia est Spiritus sancti, cuius Vñctio delicta, si quæ sint adhuc expienda, ^c ac peccati reliquias abstergit, & ægroti animam alleuiat, & confirmat magnam in eo diuinam misericordia fiduciam excitando, qua infirmus subleuat, ^d & morbi incommoda, ac labores, leuis fert, & taxationibus Dæmonis, calcaneo insidiantis, facilius resistit, & sanitatem corporis interdum, vbi salutis anima expedierit, consequitur.

Vide

1. Ide Henriq. in summa lib. 3. cap. 9. Franc. de Ratiqian. disf. 2. 3. quæst. unica art. 8. Petrum de Ledesma in summa par. 1. de Sacrament. vbi de Sacramento Extrema vñctionis cap. 4. Soar. tom. 4. de præcepto. disput. 41. sect. 1. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 3. cap. 1. quæst. unica art. 2. verf. de Sacrament. Extreus vñct. Agid. de ConincK de Sacrament. tom. 2. disput. 19. num. 16. cum seqq. Bonacini in similis tract. disput. 7. quæst. unica. pñctio 6. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moralis part. 3. cap. 10. §. 1. num. 10. Baldouin. iun. super opera controvrs. Bellarmi part. 2. lib. 6. cap. 2. Vincent. Filiuc. in quæst. moral. tract. 3. c. 6. num. 117. cum seqq. Ioan. Sanci. in loco. disf. 27. num. 16. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 1. 2. num. 30. cum seqq. Hurtado de Sacram. tract. de Extrem. vñct. disf. 8.
2. Sacramentum Extremæ Vñctionis impendere summ effectuum in vltima vñctionis virtute omnium prece-

dentium, resoluunt Sez. in 4. disf. 23. quæst. 1. art. 1. Azor. in sñi. moral. p. 1. lib. 10. cap. 19. 9. 5. in fine. Agid. de ConincK d. disf. 19. dub. 6. Bonacini. d. pñctio 6. num. 2.

a. Ac peccati reliquias abstergit. J. Primarium huius Sacramenti effectum esse, tollere reliquias precedentium peccatorum tam originalis, quam actualium, mortaliū, & venialiū, tenent per hunc text. Agid. de ConincK d. disf. 19. dub. 5. num. 17. Torreblanca d. lib. 2. cap. 11. num. 3. late Hurtado d. tract. de Extrema vñct. disf. 8.

b. Et morbi incommoda, ac labores. Sc. J. Sanitatem corporis esse huius Sacramenti effectum & rem, explicat Ioan. de Lugo de Sacrament. in genere disf. 2. sect. 8. num. 166. proindeque conferre salutem corporalem quando expedit, tradunt Valer. tom. 4. disf. 8. quæst. 1. pñctio 3. Suar. part. 3. tom. 4. disf. 41. sect. 3. ex num. 1. Torreblanca d. lib. 2. c. 11. num. 32.

De Ministro Sacramenti Extremæ Vñctionis, & tempore, quo dari debet.

C A P V T I I I.

1. Ministri proprii Extremæ vñctionis sunt Ecclesiæ Presbyteri.
2. Regulares Sacerdotes, qui Extremam vñctionem si ne proprii parochialis Presbyteri, speciali licentia ministrauerint, ipso iure excommunicationem incurrunt Sedi Apostoli specialiter reservatam.
3. Regulares possunt Extremam vñctionem toties quoties opus fuerit, ministrare omnibus & singulis Fratribus professis, conuersis, oblatis, donatis, noutijs, & seruatoribus secularibus.
4. Excommunicationem Clem. 1. de priuileg. non in-

currunt Religiosi administrantes cum ratibabitione parochi, vel in casu necessitatis ipso absence.

5. Sacerdotes plures simul cum Curato eodem tempore possunt Extremam vñctionem dare.

6. Extrema vñctio illis infirmis praesertim adhibenda, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vita constituti videantur.

7. Extrema vñctio vt exhibeatur non est expectandus articulus, quo infirmus omni prorsus sensu careat.

8. Extrema vñctionis Sacramentum iterari potest statu infirmitatis mutato.

I Am vero, quod attinet ad præscriptionem eorum, qui & suscipere, & ministrare hoc Sacramentum debent, haud obscure fuit illud etiam in verbis prædictis traditum, nam & ostenditur illic, proprios huius Sacramenti ministros esse Ecclesiæ Presbyteros. quo nomine, eo loco, non atate seniores, aut primores in populo intelligendi veniunt, sed aut Episcopi, aut Sacerdotes, ab ipsis ritè ordinati, per impositionem manuum presbyterij. Declaratur etiam, esse hanc Vñctionem a infirmis adhibendam, illis vero præsertim, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vita constituti videantur, vnde & Sacramentum exentium nuncupatur. Quod si infirmi post susceptam hanc Vñctionem conualuerint, iterum huius Sacramenti substdio, iuuari poterunt, cum in aliud simile vita discrimen incidentur. Quare nulla ratione audiendi sunt, qui contra tam apertam, & dilucidam Apostoli Iacobi sententiam docent, hanc Vñctionem vel figurum esse humanum, vel ritum a Patribus acceptum, nec mandatum Dei, nec præmissionem gratia habentem, & qui illam iam cessasse afferunt, quasi ad gratiam curationum dumtaxat in primitiva Ecclesia referenda esset, & qui dicunt, ritum, & ysum quem sancta Romana Ecclesia in huius Sacramenti administratione obseruat, Iacobi Apost. sententia repugnare, atque ideo in alium commutandum esse, & denique qui hanc extremam Vñctionem a fidelibus sine peccato contemni posse affirman, hec enim omnia manifestissime pugnant cum perspicuis tanti Apost. verbis. Nec proleto Ecclesia Romana, aliarum omnium mater, & magistra, aliud in hac administranda Vñctione quantum ad ea, quæ huius Sacramenti substantiam perficiunt, obseruat, quam quod beatus Iacobus præscript. Nec vero tanti Sacramenti contemptus absque ingenti sceleri, & ipsius Spiritus sancti iniuria esse posset.

Hec sunt quaæ de penitentia, & Extrema Vñctionis Sacramentis hæc sancta cœmenica Synodus profitetur, & docet, atque omnibus Christi fidelibus credenda, & tenenda proponit. Sequentes autem canonnes inuolabiliter seruandos esse tradit, & afferentes contrarium perpetuo damnat, & anathematizat.

1. Extrema Vñctionis proprios ministros esse Ecclesiæ Presbyteros, per hunc text, afferunt Cardin. Belaliam, in controvrs. Catholic. tom. 3. lib. de Extrema vñctione cap. 9. in princip. Soar. tom. 4. disf. 43. Henriq. in summa lib. 3. cap. 13. §. 2. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 79. art. 1. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 2. quæst. 3. art. 2. verf. de Sacramentis, in med. Petr. de Ledesma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de Sacramento Extrema vñctionis, cap. 5. Zerol. in præs. Episcop. part. 1. verf. Extrema vñctio. §. 2. Valer. Reginald. in præs. fori ponit. lib. 28. à num. 60. Agid. de ConincK de Sacrament. cap. 1. art. 2. tom. 2. disf. 19. à num. 27. Bonacini, etiam de Sacrament.

disput. 7. quæst. unica. pñctio 4. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moralis part. 3. cap. 10. §. 1. num. 8. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tomo 1. tract. 4. quæst. 53. Molfes. in summa Theologie moralis tract. 4. cap. 3. num. 32. Vincent. Filiuc. in quæst. moralibus tract. 3. cap. 3. num. 87. Paul. Layman in Theologia moralis lib. 5. tractat. 8. cap. 6. à num. 1. Zambran. de cibis in articulo mortis cap. 5. dub. 8. num. 2. Ludovic. à S. Ioanne de administrat. Sacrament. artic. 5. de Extrema vñctione num. 23. Torreblanca desuera spirituali lib. 2. cap. 11. num. 26. cum seqq. Hurtado de Sacrament. tractat. de Extrema vñct. disf. 12. Hieron. R. der. in compendio quæst. regul. resolvt. 141. à num. 1. Tamburini. ture

a. Cap. illud superfluum
95. disf. & in
fra can. vñct.
b. 2. Tit. 4.
Jacob. 5.

c. In fr. can.
3. de Sacra-
ment. i. xii.
vñct.

d. Cap. non
lit. 12. disf.
en. in fin. de
summa Tri-
nit. et cap.
fin. de foro
compet.